

ยารักษาโรคไขข้ออักเสบ

- โรคไขข้ออักเสบ
- รักษาโรคไขข้ออักเสบเรื้อรัง
- ยารักษาโรคไขข้ออักเสบเรื้อรัง
- ผลข้างเคียงและข้อควรระวังทั่วไป
- คำแนะนำทั่วไป
- การสื่อสารกับแพทย์ของคุณ
- การจัดเก็บยาต้านโรคไขข้ออักเสบ

โรคข้ออักเสบรูมาตอยด์

โรคข้ออักเสบรูมาตอยด์เป็นโรคอักเสบที่ทำให้เกิดอาการปวด, บวม, ตึง และ สูญเสียการทำงาน ขอบข้อต่อ มักเกิดขึ้นเมื่อระบบภูมิคุ้มกันซึ่งโดยปกติปกป้องร่างกายจากการรุกรานจากสิ่งมีชีวิตภายนอกเปลี่ยนการโจมตีต่อซิโนเวียมเนื้อเยื่อของร่างกาย (เยื่อข้อต่อ) และทำให้เกิดการอักเสบ อาการโดยทั่วไปของโรคข้ออักเสบรูมาตอยด์ ได้แก่ ปวดแสบปวดร้อน, แดง, บวมและปวดข้อ

โรคข้ออักเสบรูมาตอยด์ส่งผลกระทบต่อประมาณ 0.5% ถึง 1% ของประชากรผู้ใหญ่ในประเทศที่พัฒนาแล้ว พบได้น้อยในฮ่องกงโดยมีรายงานความชุกอยู่ที่ 0.35% แม้ว่าโรคข้ออักเสบรูมาตอยด์สามารถเกิดขึ้นได้ในทุกช่วงอายุแต่มักจะเกิดขึ้นหลังอายุ 40 ปีและพบได้บ่อยในเพศหญิง

ในขณะที่โรคไขข้ออักเสบดำเนินไปไขข้ออักเสบจะรุนแรงและทำลายกระดูกอ่อนและกระดูกภายในข้อ กล้ามเนื้อโดยรอบเอ็นและเส้นเอ็นที่รองรับและรักษาเสถียรภาพของข้อต่อจะอ่อนแอและไม่สามารถทำงานได้ตามปกติซึ่งนำไปสู่ความเจ็บปวดและความเสียหายของข้อต่อ

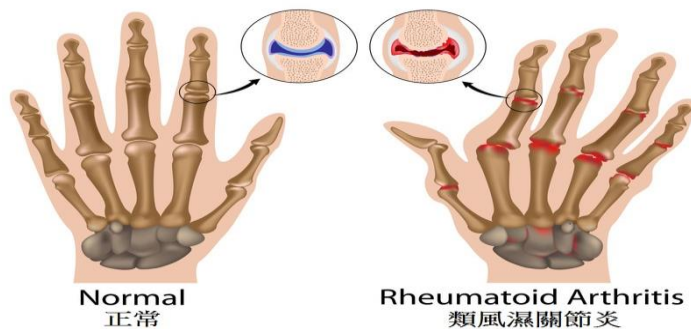
โรคข้ออักเสบรูมาตอยด์มักมีผลต่อข้อต่อเล็กๆของมือและเท้าและโดยปกติทั้งสองข้างจะเท่ากันและสมมาตรกันแม้ว่าข้อต่อไขข้อจะได้รับความเสียหายก็ตาม เป็นโรคทางระบบและอาจส่งผลต่อร่างกายรวมทั้งหัวใจ, ปอดและตา

ความรุนแรงของโรคข้ออักเสบรูมาตอยด์มีตั้งแต่ระดับเล็กน้อยไปจนถึงรุนแรงซึ่งแตกต่างกันมาก ภาวะเหล่านี้บางคนมีรูปแบบของโรคที่ไม่รุนแรงหรือปานกลางโดยมีอาการแย่ลงเป็นระยะๆ เรื่อยๆ บางรายอื่นๆ มีรูปแบบที่รุนแรงของโรคซึ่งเป็นอยู่เกือบตลอดเวลาเป็นเวลาหลายปีหรือตลอดเวลา

เมื่อเวลาผ่านไปโรคข้ออักเสบรูมาตอยด์อาจทำให้ข้อต่อผิดรูปและเคลื่อนออกจากตำแหน่งได้

การรักษาโรคข้ออักเสบรูมาตอยด์

มีหลายวิธีในการรักษาโรคนี้ เป้าหมายของการรักษาคือเพื่อบรรเทาอาการปวด, ลดการอักเสบ, ชะลอหรือหยุดความเสียหายของข้อต่อและพัฒนาชีวิตความเป็นอยู่และความสามารถในการทำงานของบุคคล

Normal	ปกติ
Rheumatoid Arthritis	โรคข้ออักเสบรูมาตอยด์

หลายปีที่ผ่านมาวิธีนี้คือใช้ยาบรรเทาอาการปวดก่อนและรอส่งยาที่มีฤทธิ์แรงกว่าที่ต่อเมื่อมีอาการรุนแรง ในช่วงไม่กี่ทศวรรษที่ผ่านมาแนวทางนี้ได้เปลี่ยนไปเนื่องจากการศึกษาพบว่าการรักษาในช่วงต้นด้วยยาที่มีฤทธิ์แรงกว่าและการใช้ยาร่วมกันแทนการใช้ยาเพียงตัวเดียวอาจมีประสิทธิภาพในการลดหรือป้องกันความเสียหายร่วม ความเสียหายของข้อต่อที่ไม่สามารถย้อนกลับได้เกิดขึ้นในช่วงต้นของโรค ดังนั้นการวินิจฉัยอย่างรวดเร็วและการให้การรักษาเพื่อป้องกันการลุกลามเป็นสิ่งสำคัญ

ยารักษาโรคข้ออักเสบรูมาตอยด์

ยาที่ใช้ในโรคข้ออักเสบรูมาตอยด์ ได้แก่ :

1. ยาต้านไขข้อปรับเปลี่ยนโรค (DMARDs) ซึ่งใช้เพื่อชะลอการเกิดโรค

ไฮดรอกซีคลอโรควินทำงานโดยยับยั้งการทำงานของระบบภูมิคุ้มกันและจำกัดการอักเสบ

เมโทเทรกเซททำงานโดยหยุดหรือลดการอักเสบโดยการปรับเปลี่ยนการป้องกันของร่างกาย

เช่น ซัลฟาซาลาซีนยับยั้งการทำงานของระบบภูมิคุ้มกันในโรคไขข้ออักเสบ

Leflunomide ช่วยลดการอักเสบโดยลดการผลิตเซลล์ภูมิคุ้มกันที่เรียกว่า 'ลิมโฟไซต์' ซึ่งมีหน้าที่ทำให้เกิดการอักเสบ

เช่น อะซาไธโอพรีนช่วยระงับการทำงานของระบบภูมิคุ้มกัน ช่วยลดอาการปวดและบวมโดยจำกัดการอักเสบ

เช่น ไซโคลสปอริน เอ (ไซโคลสปอริน) ช่วยยับยั้งการทำงานของระบบภูมิคุ้มกัน ซึ่งจะช่วยลดอาการปวดและบวมโดยจำกัดการอักเสบ

2. Biologic

DMARDs

เป็นยาที่ได้รับการดัดแปลงทางพันธุกรรมซึ่งช่วยลดการอักเสบและความเสียหายของโครงสร้างของข้อต่อโดยการขัดขวางสาเหตุที่จะทำให้เกิดการอักเสบ สิ่งเหล่านี้อาจใช้ในผู้ที่เป็โรคเรื้อรังมากกว่า

เช่น ตัวป้องกันเนื้องอกที่เป็นเนื้อร้าย alpha (TNF α) (เช่น etanercept, infliximab, adalimumab) TNF α เป็นไซโตไคน์ซึ่งเป็นสารที่ร่างกายปล่อยออกมาระหว่างการอักเสบ ตัวยับยั้ง TNF α

เป็นโปรตีนที่ได้รับการออกแบบมาเพื่อขัดขวางการทำงานของสารเคมี - tumor necrosis factor (TNF) โดยการปิดกั้น TNF จะช่วยลดการอักเสบและอาการอื่นๆของโรค

เช่น ตัวยับยั้ง Interleukin 6 (IL-6) (เช่น โทซิลิซูแมบ) โทซิลิซูแมบเป็นโมโนโคลนอลแอนติบอดี โทซิลิซูแมบได้รับการออกแบบมาเพื่อยึดติดกับตัวรับโมเลกุลของสารหรือ 'ไซโตไคน์' ในร่างกายที่เรียกว่า interleukin-6 สารนี้มีส่วนในการทำให้เกิดการอักเสบและพบได้ในระดับสูงในผู้ป่วยโรคข้ออักเสบรูมาตอยด์ โดยการปิดกั้น interleukin-6 ที่ติดกับตัวรับโทซิลิซูแมบช่วยลดการอักเสบและอาการอื่นๆของโรคนี้

เช่น ตัวยับยั้ง Co-stimulation (เช่น abatacept) Abatacept เป็นโปรตีนที่ได้รับการออกแบบมาเพื่อยับยั้งการทำงานของเซลล์ T ซึ่งเป็นเซลล์ในระบบภูมิคุ้มกันที่มีส่วนในการทำให้เกิดการอักเสบในโรคไขข้ออักเสบ

เช่น ริทูซิแมบลดจำนวนของเซลล์เม็ดเลือดขาวซึ่งเป็นหนึ่งในเซลล์เม็ดเลือดขาวที่ก่อให้เกิดการอักเสบและต่อสู้กับการติดเชื้อ ในโรคข้ออักเสบรูมาตอยด์ ริทูซิแมบ (โมโนโคลนอลแอนติบอดี) จะยึดติดกับแอนติเจนที่พื้นผิว (CD20) ของลิมโฟไซต์ บี ในข้อต่อ นำไปสู่การตายของเซลล์เม็ดเลือดขาวและลดการอักเสบ

3. สารยับยั้งเอนไซม์โคเลสเตอรอล (เช่น โทฟาซิทีนิบ) เป็นยาภูมิคุ้มกัน (ยาที่ช่วยลดการทำงานของระบบภูมิคุ้มกัน) ที่ทำงานโดยการปิดกั้นการทำงานของเอนไซม์ที่เรียกว่าเอนไซม์โคเลสเตอรอล เอนไซม์เหล่านี้มีบทบาทสำคัญในกระบวนการอักเสบและความเสียหายของข้อต่อ

ที่ เกิด ขึ้น ใน โรค ไช ช้อ อัก เสบ tofacitinib คาดว่าจะลดการอักเสบและอาการอื่นๆของโรคโดยการปิดกั้นเอนไซม์

4. ค อ ร ติ โ ค ส เ ต ย ร อ ย ต์ (เช น เพ ร ด นิ โ ช โ ล น) ใช้สำหรับจัดการอาการแดงตามตัวที่เริ่มมีอาการหรือโรคที่เป็นอยู่เพื่อลดการอักเสบ อ ย ่ า ง ร ะ ว าด เ รี วั สำหรับข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับคอร์ติโคสเตียรอยด์แบบรับประทานโปรดดูที่ http://www.drugoffice.gov.hk/eps/do/en/consumer/news_informations/dm_02.html

5. ยาแก้ปวด (เช่น พาราเซตามอล, โคเดอีนและยาผสม) และยาต้านการอักเสบที่ไม่ใช่สเตียรอยด์ (NSAIDs) (เช่น naproxen และ diclofenac) รวมทั้งสารยับยั้ง Cyclo-Oxygenase-2 (COX-2) (เช่น celecoxib และ etoricoxib) ควบคุมความเจ็บปวดและลดการอักเสบ สำหรับข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับยาแก้ปวดและ NSAIDs โปรดดูที่ลิงก์ที่เกี่ยวข้อง http://www.drugoffice.gov.hk/eps/do/en/consumer/news_informations/dm_16.html http://www.drugoffice.gov.hk/eps/do/en/consumer/news_informations/dm_03.html

ยาที่มีชื่อข้างต้นทั้งหมดได้รับการขึ้นทะเบียนในฮ่องกงส่วนใหญ่มีจำหน่ายในรูปแบบยารับประทาน ยาบางชนิด (เช่น DMARD ทางชีวภาพ) มีให้ในรูปแบบยาฉีดเท่านั้น DMARDs, Janus kinase inhibitor, corticosteroids, NSAIDs ส่วนใหญ่และโคเดอีนที่มียาแก้ปวดเป็นยาที่ต้องสั่งโดยแพทย์เท่านั้นในขณะที่พาราเซตามอลเป็นยาที่ไม่ต้องสั่งโดยแพทย์

ผลข้างเคียงและข้อควรระวังทั่วไป

ยารักษาโรคข้ออักเสบรูมาตอยด์	ผลข้างเคียงทั่วไป	ข้อควรระวัง
ยาด้านรูมาติกที่ปรับเปลี่ยนการดำเนินโรคสำหรับผู้ป่วยโรคข้ออักเสบรูมาตอยด์ (DMARDs)		
1. Hydroxychloroquine	ความผิดปกติของระบบทางเดินอาหารและลำไส้, อาการปวดศีรษะและปฏิกิริยาทางผิวหนัง (ผื่นคัน, อาการคัน)	• ไม่ควรใช้ในผู้ป่วยที่มีประวัติแพ้ยาไฮดรอกซีคลอโรควินหรือยาอื่นๆที่คล้ายคลึงกัน • ไม่ควรใช้ในผู้ป่วยที่มีปัญหาทางสายตาซึ่งส่งผลต่อจอประสาทตาตาด้านในตาหรือสีตาเปลี่ยนไป • หลีกเลี่ยงการตั้งครรภ์หรือให้นมบุตร • ใช้ด้วยความระมัดระวังในผู้ป่วยที่มีความบกพร่องของตับในระดับปานกลางถึงรุนแรง • ขอคำแนะนำจากแพทย์หากสังเกตเห็นสิ่งต่อไปนี้: ปัญหาเกี่ยวกับดวงตา, กล้ามเนื้ออ่อนแรง, ปฏิกิริยาที่ผิวหนังอย่างรุนแรง, สัญญาณของปัญหาตับ (ตา/ผิวหนังเป็นสีเหลือง) หรือระดับน้ำตาลในเลือดลดลง

2. Methotrexate	ภาวะเยื่ออักเสบ , อาการบวมที่ปาก , คลื่นไส้และอาเจียน/ อาการปวดท้อง, อาการเบื่ออาหาร (ความผิดปกติในการรับป ระทานอาหาร) , การกดการทำงานของไขก กระดูก (leucopenia), การทำลายตับ , ระดับเอนไซม์ในตับเพิ่มช ้น , ไตวาย , ปฏิกิริยาในปอด (เช่น ไอต่อเนื่องหรือหายใจถี่) , ปวดศีรษะ, เวียนศีรษะ, อ่อนเพลีย, อจจะเหลว, ผื่นขึ้นหรือผิวหนังมีสีแดง	• ไม่ควรใช้ในกลุ่มอาการติดเชื้อและภูมิคุ้มกันบกพร่อง • หลีกเลี่ยงกับคนที่มีความผิดปกติของตับ , ไตเสื่อม , ปัญหาเลือดรุนแรง , ตั้งครรภ์หรือให้นมบุตร • หลีกเลี่ยงยาปฏิชีวนะที่ป้องกันการผลิตรกดโฟลิก (เช่น Co-trimoxazole) • ขอคำแนะนำจากแพทย์หากสังเกตเห็นสิ่งต่อไปนี้ : ผื่นที่ผิวหนังอย่างรุนแรงซึ่งทำให้เกิดแผลพุพอง , ไอเรื้อรัง , อาการปวดหรือหายใจลำบากหรือหายใจไม่ออก (อาจเกิดจากของเหลวในปอด), ผื่นที่ผิวหนังและมีไข้ร่วมกับต่อมบวม (ปฏิกิริยาภูมิไวเกิน) , สัญญาณของการติดเชื้อ
3. Sulfasalazine	อาหารไม่ย่อย , เจ็บหน้าอก, คลื่นไส้ (รู้สึกไม่สบาย) , ไอ, นอนหลับยาก , เวียนศีรษะ, มีไข้, เลือดผิดปกติ , โปรตีนในปัสสาวะ, อาการเสียงในหู, ปากเปื่อย (ปากอักเสบ), สูญเสียการรับรสและคันที่ผิวหนัง	• หลีกเลี่ยงในการใช้กับคนที่มมีอาการไตวายอย่างรุนแรง • ใช้ด้วยความระมัดระวังในผู้ป่วย porphyria (ความผิดปกติของเม็ดสีในเลือดที่หายาก) , โรคหอบหืด , การขาดเอนไซม์ที่เรียกว่า glucose-6-dehydrogenase, ความผิดปกติของตับ , ความผิดปกติของไต • ผู้ที่ตั้งครรภ์หรือให้นมบุตรต้องใช้ด้วยความระมัดระวัง • ไม่ควรใช้ในผู้ป่วยที่มีประวัติแพ้ salicylates หรือ sulfonamides • ขอคำแนะนำจากแพทย์หากมีผื่นที่ผิวหนังอย่างรุนแรงซึ่งทำให้เกิดการพองหรือผิวหนังลอก
4. Leflunomide	เม็ดเลือดขาว (จำนวนเม็ดเลือดขาวลดลง) , อาการแพ้เล็กน้อย, ระดับครีเอตินีนฟอสโฟคีน สที่เพิ่มขึ้น (ซึ่งเป็นตัวบ่งชี้ถึงความเส ียหายของกล้ามเนื้อ) , อัมพาต (ความรู้สึกที่ผิวหนังผิดปกติ เช่น การรู้สึกเสียวซ่า), ปวดศีรษะ, เวียนศีรษะ, ความดันโลหิตเพิ่มขึ้น, ท้องเสีย, คลื่นไส้, อาเจียน, อาการเบื่ออาหาร , ความผิดปกติของเยื่อเมือ	• ไม่ควรใช้ในผู้ป่วยที่มีภาวะภูมิคุ้มกันบกพร่อง , ภาวะน้ำตาลในเลือดต่ำอย่างรุนแรง , การติดเชื้อร้ายแรงหรือปัญหาเกี่ยวกับไขกระดูก • หลีกเลี่ยงการด้อยค่าของตับการด้อยค่าของไตในระดับปานกลางหรือรุนแรงการตั้งครรภ์หรือให้นมบุตร • ขอคำแนะนำจากแพทย์หากสังเกตเห็นสิ่งต่อไปนี้ : สัญญาณของอาการแพ้ , ปฏิกิริยาทางผิวหนังอย่างรุนแรง, มีอาการของ pancytopenia (เช่น ผิวซีด ,

	กในช่องปาก, ปวดท้อง, ระดับเอนไซม์ในตับเพิ่มขึ้น, ผมร่วง, ผื่นขึ้น, ผิวหนังแห้ง, อาการคัน, เทโนซิโนริติส (การอักเสบของเอ็นและปลอกหุ้ม), เบื่ออาหาร, น้ำหนักลดลงและมีอาการอ่อนแรง (อ่อนแรง)	เหื่อยล้าหรือมีรอยช้ำ) สัญญาณของปัญหาตับ (ตาหรือผิวน้ำเปลี่ยนเป็นสีเหลือง) อาการของการติดเชื้อ, สัญญาณของโรคปอด (หายใจลำบาก) หรือโรคระบบประสาทส่วนปลาย (รู้สึกเสียวซ่าหรือปวด)
5. Azathioprine	การติดเชื้อ, การทำงานของไขกระดูกลดลง, ระดับเม็ดเลือดขาวต่ำ (อาจทำให้เกิดการติดเชื้อ), ระดับเกล็ดเลือดต่ำ (อาจทำให้คุณมีอาการช้ำหรือมีเลือดออกได้ง่าย)	- ห้ามใช้ในผู้ที่แพ้ (แพ้) azathioprine, mercaptopurine หรือส่วนผสมอื่นๆในผลิตภัณฑ์ได้ง่าย - หลีกเลี่ยงการใช้กับผู้ที่ตั้งครรภ์หรือให้นมบุตร - แจ้งให้แพทย์ทราบหากคุณเป็นโรคตับหรือไต 'Lesch-Nyhan Syndrome' มีภาวะที่ร่างกายของคุณผลิตสิ่งที่เรียกว่า TPMT หรือ 'thiopurine methyltransferase' น้อยเกินไป, เคยเป็นโรคอีสุกอีใสหรืองูสวัด, จะได้รับการฉีดวัคซีน - ในขณะที่รับประทาน Azathioprine ควรหลีกเลี่ยงการออกไปสัมผัสกับแสงแดดที่มากเกินไป, แต่งตัวให้มิดชิดและใช้ครีมกันแดด
6Cyclosporin A (ciclosporin)	ปัญหาเกี่ยวกับไต, ความดันโลหิตสูง, ปวดศีรษะ, ร่างกายคันโดยไม่สามารถควบคุมได้, การเจริญเติบโตของร่างกายและขนบนใบหน้ามากเกินไป, ระดับไขมันในเลือดสูง, โรคลมชัก (ชัก), ปัญหาเกี่ยวกับตับ, ระดับน้ำตาลในเลือดสูง, อ่อนเพลีย, เบื่ออาหาร, คลื่นไส้ (รู้สึกไม่สบาย), อาเจียน, ปวดท้อง, ท้องผูก, ท้องเสีย, สิวขึ้น, ร้อนวูบวาบ, มีไข้, ระดับเม็ดเลือดขาวต่ำ, รู้สึกชาหรือรู้สึกเสียวซ่า, ปวดกล้ามเนื้อ,	- ห้ามใช้ในผู้ที่แพ้ (แพ้) cyclosporin A หรือส่วนผสมอื่นๆของผลิตภัณฑ์ได้ง่าย, ผลิตภัณฑ์ที่มี Hypericum perforatum (St John's Wort) หรือผลิตภัณฑ์ที่มี dabigatran etexilate (ใช้เพื่อหลีกเลี่ยงการเกิดลิ่มเลือดหลังการผ่าตัด) หรือ bosentan แลอะ aliskiren (ใช้เพื่อลดความดันโลหิตสูง) - หลีกเลี่ยงการใช้กับผู้ที่ตั้งครรภ์หรือให้นมบุตร - ห้ามใช้ในผู้ป่วยที่มีปัญหาเกี่ยวกับไต (ยกเว้นโรคไต), มีการติดเชื้อที่ไม่ได้อยู่ภายใต้การควบคุมด้วยยา, เป็นมะเร็งทุกชนิด, มีความดันโลหิตสูง (ความดันโลหิตสูง) ซึ่งไม่อยู่ภายใต้การควบคุมของยา

	กล้ามเนื้อกระดูก, มีแผลในกระเพาะอาหาร, เนื้อเยื่อเหี่ยวมากเกินไป และปกคลุมฟันของคุณ, กรดยูริกหรือโพแทสเซียมในเลือดสูง, ระดับแมกนีเซียมในเลือดต่ำ	
กลุ่มยาชีววัตถุ		
7 Etanercept, . Infliximab, Adalimumab	การติดเชื้อ (รวมถึงไข้หวัด, ไซนัสอักเสบ, หลอดลมอักเสบ, การติดเชื้อในทางเดินปัสสาวะและการติดเชื้อที่ผิวหนัง), ปฏิกริยาในบริเวณที่ฉีดยา (รวมถึงการมีเลือดออก, ข้ำ, แดง, คัน, ปวดและบวม), อาการแพ้, มีไข้, คัน, แอนติบอดีที่ต่อต้านเนื้อเยื่อปกติ (การเกิด autoantibody)	• ไม่ควรใช้ในผู้ที่ติดเชื้อ เช่น วัณโรค (TB), ไวรัสตับอักเสบบี (Hep B), การติดเชื้อร้ายแรงอื่นๆ เช่น ปอดบวมหรือภาวะติดเชื้อ (การติดเชื้อแบคทีเรียในกระแสเลือด) หรือภาวะหัวใจล้มเหลวอย่างรุนแรง (infliximab) • หลีกเลี่ยงการใช้กับผู้ที่ตั้งครรภ์หรือให้นมบุตร • ใช้ด้วยความระมัดระวังในผู้ที่มีอาการไตวาย (etanercept) • แจ้งให้แพทย์ทราบหากเคยติดเชื้อซ้ำหรือมีประวัติวัณโรค, Hep B, หัวใจล้มเหลว, โรคเลือด, โรคปอด (เช่น โรคปอดอุดกั้นเรื้อรัง) หรือเคยเป็นหรือเป็นมะเร็ง, เพิ่งได้รับหรือมีกำหนดจะรับวัคซีน, เป็นโรคเบาหวานหรือมีปัญหาในระบบภูมิคุ้มกัน • ขอคำแนะนำจากแพทย์หากคุณมีสัญญาณของการติดเชื้อร้ายแรง, อาการแพ้อย่างรุนแรง, โรคเลือด, ความผิดปกติของเส้นประสาท, อาการหัวใจล้มเหลวที่แย่ลง
8. Tocilizumab	การติดเชื้อทางเดินหายใจส่วนบน (หวัด), โพรงจมูกอักเสบ (การอักเสบของจมูกและลำคอ), ปวดศีรษะ, ความดันโลหิตสูงและการทดสอบการทำงานของตับที่ผิดปกติ, ระดับไขมันในเลือด (คอเลสเตอรอล) สูง, ปวดท้อง (ช่องท้อง), แผลในปาก, โรคกระเพาะ, เวียนศีรษะ, อาการบวม, การสร้างแอนติบอดี,	• ห้ามใช้ในผู้ป่วยที่มีการติดเชื้อรุนแรง • หลีกเลี่ยงการใช้กับผู้ที่ตั้งครรภ์หรือให้นมบุตร • ขอคำแนะนำจากแพทย์หากคุณมีอาการดังต่อไปนี้ : การติดเชื้อชนิดใดๆ ในระยะสั้นหรือระยะยาวหรือหากคุณมักจะติดเชื้อ, เคยเป็นวัณโรค, มีแผลในลำไส้หรือถุงน้ำดีอักเสบ, เป็นโรคตับ, เพิ่งได้รับการฉีดวัคซีนหรือวางแผนที่จะฉีดวัคซีน, เป็นมะเร็ง, มีปัจจัยเสี่ยงต่อโรคหัวใจและหลอดเลือด เช่น

	ความรู้สึกไวเกินไป, จำนวนเม็ดเลือดขาวต่ำ (leucopenia, neutropenia) ผลข้างเคียงที่ร้ายแรงที่สุดคือการติดเชื้อที่รุนแรง, ภาวะแทรกซ้อนของโรคถุงลมโป่งพอง (การอักเสบของลำไส้) และปฏิกิริยาภูมิไวเกิน (แพ้)	ความดันโลหิตสูงขึ้นและระดับคอเลสเตอรอลสูงขึ้น, มีปัญหาเกี่ยวกับการทำงานของไตในระดับปานกลางถึงรุนแรง, มีอาการปวดหัวบ่อยๆ
9. Abatacept	การติดเชื้อ, ปวดท้อง, ท้องร่วง, อาหารไม่ย่อย, คลื่นไส้, อาเจียน, เยื่อในช่องปากอักเสบ, อาการผิวหนังแดง, ความดันโลหิตสูง, ไอ, เวียนศีรษะ, อ่อนเพลีย, ปวดศีรษะ, อัมพาต (ความรู้สึกที่ผิวหนังผิดปกติ เช่น การรู้สึกเสียวซ่า), เม็ดเลือดขาว (จำนวนเม็ดเลือดขาวลดลง), อาการปวดในแขนขาและเยื่อตาอักเสบ	- ห้ามใช้ในผู้ป่วยที่แพ้ (แพ้) ต่ออะบาตาเซปต์หรือส่วนผสมอื่นๆได้ง่าย - ต้องไม่ใช้ในผู้ป่วยที่มีการติดเชื้อรุนแรงและไม่สามารถควบคุมได้ เช่น ภาวะติดเชื้อแบคทีเรีย (เมื่อแบคทีเรียและสารพิษไหลเวียนในเลือดและเริ่มทำลายอวัยวะ) หรือการติดเชื้อแบบ 'ฉวยโอกาส' (การติดเชื้อที่มักเกิดจากเชื้อจุลินทรีย์ที่ไม่เป็นอันตรายในผู้ป่วยภูมิคุ้มกันอ่อนแอ) - หลีกเลี่ยงการใช้กับผู้ที่ตั้งครรภ์หรือให้นมบุตร - ขอคำแนะนำจากแพทย์หากคุณมีอาการดังต่อไปนี้: มีประวัติเป็นวัณโรค, มีไวรัสตับอักเสบ, เป็นมะเร็ง, เพิ่งได้รับหรือมีกำหนดจะรับวัคซีน, มีอาการแพ้, อาการของการติดเชื้อทุกชนิด
10. Rituximab	การติดเชื้อ เช่น ปอดบวม, การติดเชื้อในทางเดินปัสสาวะ, ปฏิกิริยาที่เกี่ยวข้องกับการฉีดยา, การเปลี่ยนแปลงของความดันโลหิต, คลื่นไส้, ผื่นขึ้น, เป็นไข้, รู้สึกคัน, น้ำมูกไหลหรืออุดตันและจาม, อาการคัน, หัวใจเต้นเร็ว, อ่อนเพลีย, ปวดศีรษะ	- ไม่ควรใช้ในผู้ป่วยที่ติดเชื้อรุนแรงหรือมีระบบภูมิคุ้มกันอ่อนแอ - หลีกเลี่ยงการใช้กับผู้ที่ตั้งครรภ์หรือให้นมบุตร - ใช้ด้วยความระมัดระวังในผู้ป่วยที่ได้รับเคมีบำบัดที่มีประวัติของโรคหัวใจและหลอดเลือดหรือเป็นโรคตับอักเสบ - ขอคำแนะนำจากแพทย์หากคุณมีสัญญาณของการติดเชื้อ (รวมทั้งมีไข้, อาการไอหรือเจ็บคอ), ความจำเสื่อม, ความคิดมีปัญห, เดินลำบากหรือสูญเสียการมองเห็น (อาจเกิดจากการติดเชื้อในสมองอย่างรุนแรง)
ยาจานัสโคเนส อินฮิบิเตอร์		

11. Tofacitinib	การติดเชื้อทางเดินหายใจส่วนบน (โรคหวัด, การติดเชื้อไซนัส) ปวดศีรษะ, ท้องร่วง, คัดจมูก, เจ็บคอและน้ำมูกไหล	• ห้ามใช้ในผู้ป่วยที่แพ้โทฟาซิทีนิบ (tofacitinib) หรือส่วนผสมอื่นๆในผลิตภัณฑ์ • ห้ามใช้ในผู้ป่วยที่มีปัญหาเกี่ยวกับตับอย่างรุนแรง • หลีกเลี่ยงในผู้ป่วยที่มีการใช้งานรวมทั้งการติดเชื้อในพื้นที่ • ใช้ด้วยความระมัดระวังในผู้ที่มีการติดเชื้อเรื้อรังหรือกำเริบ, การสัมผัสวัณโรค, ประวัติการติดเชื้อร้ายแรงหรือภาวะที่อาจก่อให้เกิดการติดเชื้อ • ใช้ด้วยความระมัดระวังในผู้ป่วยที่มีความเสี่ยงเพิ่มขึ้น เช่น ผู้ที่มีประวัติโรคถุงลมโป่งพอง (การอักเสบในส่วนของลำไส้ใหญ่) หรือแผลในกระเพาะอาหารหรือลำไส้ • ใช้ด้วยความระมัดระวังในผู้ป่วยที่เป็นมะเร็ง • หลีกเลี่ยงการใช้กับผู้ที่ตั้งครรภ์หรือให้นมบุตร • ขอคำแนะนำจากแพทย์หากคุณเป็นโรคเบาหวาน, เอชไอวี/เอดส์หรือระบบภูมิคุ้มกันอ่อนแอ, เพิ่งได้รับการฉีดวัคซีนหรือวางแผนที่จะฉีดวัคซีน, มีปัญหาเกี่ยวกับตับหรือไตรวมถึงการผ่าตัดปลูกถ่ายไต, มีอาการเจ็บหน้าอกหรือปัญหาเกี่ยวกับหัวใจ, โรคปอดหรือหายใจถี่, คอเลสแตอโรลสูง, วางแผนที่จะผ่าตัดหรือเข้ารับการรักษาทางการแพทย์
-----------------	---	---

คำแนะนำทั่วไป

- พักผ่อนเมื่อคุณเหนื่อย โรคข้ออักเสบรูมาตอยด์สามารถทำให้คุณมีอาการอ่อนเพลียและกล้ามเนื้ออ่อนแอ ผู้ที่เป็นโรคข้ออักเสบรูมาตอยด์ต้องการความสมดุลที่ดีระหว่างการพักผ่อนและการออกกำลังกายโดยพักผ่อนให้มากขึ้นเมื่อมีอาการของโรคและออกกำลังกายมากขึ้นเมื่ออาการดีขึ้น การพักผ่อนช่วยลดอาการอักเสบและอาการปวดของข้อและต่อสู้กับความเมื่อยล้า
- การออกกำลังกายเบาๆสามารถช่วยเสริมสร้างความแข็งแรงของกล้ามเนื้อรอบข้อและช่วยต่อสู้กับความเหนื่อยล้าที่คุณอาจรู้สึกได้ การออกกำลังกายยังช่วยให้นอนหลับสบายและควบคุมน้ำหนักได้อีกด้วย

- ความร้อนสามารถช่วยบรรเทาอาการปวดและคลายความตึงเครียดที่กล้ามเนื้อเจ็บปวดได้ ความเย็นอาจทำให้ความรู้สึกเจ็บปวดลดลง ความเย็นยังมีผลทำให้รู้สึกชาและลดอาการกระตุ้นของกล้ามเนื้อ
- หาวิธีรับมือกับความเจ็บปวดโดยการลดความเครียดในชีวิต ผู้ที่เป็นโรคข้ออักเสบรูมาตอยด์ต้องเผชิญกับความท้าทายทางอารมณ์และร่างกาย ความเครียดอาจส่งผลต่อความเจ็บปวดที่คุณรู้สึกได้ มีเทคนิคที่ประสบความสำเร็จหลายประการในการรับมือกับความเครียด ช่วงเวลาที่เหลือเป็นประจำสามารถช่วยได้เช่นเดียวกับการออกกำลังกายเพื่อผ่อนคลายความฟุ้งซ่านหรือการสร้างภาพ
- อาหารที่ ดี ต่อ สุข ภาพ : อาหารที่มีคุณค่าทางโภชนาการโดยรวมที่เพียงพอแต่ไม่มากเกินไป แคลอรี, โปรตีน และ แคลเซียม เป็น สิ่ง สำคัญ ผู้ป่วยที่รับประทานยาโรคข้ออักเสบรูมาตอยด์จำเป็นต้องระวังการดื่มแอลกอฮอล์ ผู้ที่รับประทานยาเมโทเทรกเซทจำเป็นต้องหลีกเลี่ยงแอลกอฮอล์ทั้งหมดเนื่องจากผลข้างเคียงที่ร้ายแรงที่สุดอย่างหนึ่งของเมโทเทรกเซทคือความเสียหายของตับ

การสื่อสารกับแพทย์ของคุณ

- แจ้งประวัติทางการแพทย์ของคุณให้แพทย์ของคุณทราบเนื่องจากโรคบางโรคอาจต้องมีมาตรการป้องกันไว้เป็นพิเศษ
- แจ้งแพทย์ของคุณว่าคุณกำลังตั้งครรภ์ (วางแผนที่จะตั้งครรภ์) หรือให้นมบุตรเนื่องจากสตรีที่กำลังตั้งครรภ์หรือให้นมบุตรไม่ควรรับประทานยาโรคข้ออักเสบรูมาตอยด์
- ขอคำปรึกษาจากแพทย์ทันทีหากคุณพบอาการหรือผลข้างเคียงที่สงสัยว่าเกี่ยวข้องกับยาโรคข้ออักเสบรูมาตอยด์ แพทย์ของคุณอาจตรวจสอบประเภทของยาของคุณ
- ติดตามผลทางการแพทย์อย่างสม่ำเสมอตามคำแนะนำของแพทย์

การจัดเก็บยาโรคข้ออักเสบ

ควรจัดเก็บยาโรคข้ออักเสบตามเงื่อนไขที่ระบุไว้บนฉลากสำหรับยารับประทาน มักเก็บไว้ในที่เย็นและแห้ง ในขณะที่ DMARD ทางชีวภาพ มักจัดเก็บไว้ที่อุณหภูมิ 2-8 °C นอกจากนี้ควรเก็บยาอย่างเหมาะสมในตำแหน่งที่เด็กไม่สามารถแตะต้องได้เพื่อป้องกันการกลืนกินโดยไม่ได้ตั้งใจ

กิตติกรรมประกาศ :
สำนักงานยาขอขอบคุณสถาบันพัฒนาวิชาชีพและการประกันคุณภาพ (PD&QA) ที่มีส่วนร่วมในการจัดทำบทความนี้

สำนักงานยา
กรมอนามัย
กันยายน 2015